

Až budeš usilovat
a nebudeš znásilňovat
až nebudeš otrok
ale tvůrce svého žití
až netečnej zrak
pukne pod tlakem světla
až na vrcholcích skal
budeš stát nahej
až roztlučeš hrady lži a jistot
a obnaženě
přijmeš vichr
až hmotu přestaneš krást
a ponoříš se do vln snění
až nezavraždíš ani v myšlenkách
až nenávidtná zášť ti shnije pod nohama
až na svůj obloze
rozeženeš mraky
a spatříš prvotní jas
až přeřízneš mříže omezenosti
a roztavíš sebezáchovnej pud
uvědomíš si cennost poznání

A každej dotek
každej zvuk
každej krok
každej pohled
každý slovo
tě naplní výbuchem jisker
až tvý žití se stane
jedním mohutným proudem
spojujícím tebe se vším
až přestaneš lpět
na tom co pomíjí
až prchneš z okovů
na který ses sám přikoval
až vstoupíš na cestu přirozenosti
a přestaneš povyšovat svoje
masem vobalený kosti
až začneš lepit
mozaiku z okamžiků